

Statens Vedligeholdelsespligt kun angaar Tjenesteboliger, og at Brandassurancen er overgaaet til Statsbrandforsikringsfonden og altsaa ikke udredes af Tjenestemanden. Landbrugsministeriet har endnu ikke faaet udfærdiget det i § 36 omhandlede Regulativ vedrørende Vedligeholdelse og dennes Udstrækning, og da det efter ovenstaaende synes paakrævet, at dette Regulativ snarest udfærdiges, har man fra Landbrugsministeriet udbedt sig Udkast til saadanne Regler.

Paa Sagens nuværende Standpunkt skal man dog anbefale, at Forbeholdet frafalder.

ad 11: Det er i anden Skrivelse af D. D. meddelt Fmansudvalget, hvilken Stilling Raadet har taget til Spørgsmaalet om Skovridernes Befordringsgodtgørelse.

ad 17: Raadet anbefaler efter det oplyste, at Forbeholdet frafalder, men henstiller, at der fremtidig for Statsskovvæsenets Tjenestemænd paa Finansloven opføres en specificeret Indtægtspost, hvoraf fremgaar Fordelingen paa de enkelte Embeder af hvert af de Fradrag, der i Henhold til Tjenestemandslovens § 36, jfr. 812, foretages for ydede Deputater.

ad 18 og 20: Der er nu fastsat nye Regler for Dag -og Timepenge i Overensstemmelse med Raadets Forslag.

Man henstiller, at der foranlediges stillet Ændringsforslag paa Grundlag af disse nye Regler.

ad 21: Man vedlægger Afskrift af en Skrivelse af 15. Januar d. A. fra Landbrugsministeriet (Bil. 4).

Efter de givne Oplysninger bliver der her kun Tale om Deputaterne til Lærere og Præster.

Med Hensyn til Deputater til Lærere er disse bortfaldet ved Lærerlønningssloven af 4. Oktober 1919 § 9. Deputaterne er siden 1899 erlagte til Kommunerne og ikke direkte til Lærerne, men betales nu foreløbig af Kommunerne, indtil det bliver afgjort, hvorvidt disse Deputater helt skal bortfalde. Herom er der optaget Forhandling med Indenrigsministeriet.

Da Deputaterne i alle Tilfælde ikke ydes Tjenestemænd, foreslaas det at frafalde Forbeholdet for dette Punkts Vedkommende. Med Hensyn til Deputater til Præster er det oplyst fra Kirkeministeriet, at det Brændsel, som udvises, tages i Betragtning som en Indtægt ved Embedets Regulering. Efter Lønningsslov Nr. 543 af 4. Oktober 1919 § 40, Stk. 1, tilkommer det Kirkeministeriet at træffe Bestemmelse om, hvilken Del af Embedernes Indtægter der fremtidig skal oppebæres af Præsterne selv, og med hvilket Beløb disse Indtægter skal indgaa i Lønningerne. Der ses derfor heller ikke for disse Deputaters Vedkommende at være Anledning til at opretholde Forbeholdet.

ad 89: Efter det oplyste anbefales det, at Forbeholdet frafalder.

P. R. V.

K. H. KOFOED.

Til Folketingets Finansudvalg.

7

Lønningsraadet. København, den 15. Februar 1921.

L. R. Journ. Nr. 122/21.

Ved Tilbagesendelsen af den med Lønningsudvalgets Skrivelse af 26. November f. A. fulgte Sag angaaende Befordringsgodtgørelse til Skovridere skal man meddele, at Raadet ikke kan anbefale Landbrugsministeriets Forslag angaaende Beløbenes Fastsættelse.

Det fremgaar af Sagen, at Grundlaget for Ønsket om en saa betydelig Forhøjelse, som omtaltes i Ændringsforslag af 14. Januar f. A. til Finanslovsforslaget for indeværende Finansaar og gentoges i Finanslovsforslaget for 1921—22, er, at Skovrideren skulde holde tospændigt Køretøj, men man kan ikke antage, at dette skulde være nødvendigt, idet formentlig et Enspænderkøretøj i Almindelighed vil kunne gøre Fyldest.